~~Η Μάχη της Κρήτης~~

~~([illegible])~~

20 Μαΐου 1941. Πέρασα νύκτα ταραχτική ἀπὸ ἀγρύπνια καὶ τρομερούς ἐφιάλτες, στὸ σπίτι τοῦ ~~σεβαστοῦ μου~~ θείου μου Π. Καζάνη, εἰς Κάτω Βουνιές, ὅπου εἴχαμε καταφύγει ὅλοι ἀπὸ τὶς συνεχεῖς ἐφορμήσεις τῶν Γερμανικῶν ἀεροπλάνων καὶ τὰ ἀνηλεῆ πολυβολήματά των, κατὰ παντὸς στόχου, ἴσως ἀπὸ προαίσθημα, γιὰ μεγάλες συμφορὲς στὴν Πατρίδα μας Κρήτη. Νυστάζουσα ἄφησα τὸ κρεβάτι μου καὶ προχώρησα σὲ παρακείμενον ρεμάτιο. Ἐκάθισα ἐπὶ τῆς κορυφῆς του καὶ μὲ ἀκουμπισμένο τὸ κεφάλι στὸ χέρι, μοῦ ἦλθαν χίλιοι συλλογισμοί. Μέσα στὶς πολυποίκιλες κι ἀνακατωμένες αὐτές σκέψεις, ἔρχεται μιὰ δαιμονιώδης κρότος βοή, ποὺ θόρυβον εἶχαν, νὰ μὲ ταράξῃ. Ἐστράφηκα ἀμέσως πρὸς τὸ σημεῖον ποὺ ἤρχετο. Δὲν πέρασαν πολλὰ λεπτὰ καὶ φάνηκαν ἕνα σμῆνος μαύρων μεγάλων πουλιῶν, συνοδευόμενα παιχνιδιάρικα σχεδόν, ἀπὸ ἄλλα ταχύτερα προστατευτικά ἀεροπλάνα, ἀπὸ τὰ δυτικά, ἀπὸ τὸ πέλαγο, καὶ προχωροῦν ἀνενόχλητα καὶ ἀμέριμνα πρὸς τὰ Χανιά. Πρὸς στιγμὴν δὲν φοβήθηκα, γιατὶ τὸ θέαμα ἦτο φαντασμαγορικόν. Γρήγορα ὅμως ἔφυγα ἀπὸ τὴν ράχην. Θυμήθηκα ἕνα παραμύθι, ποὺ μοῦ ἔλεγε συχνὰ ἡ γιαγιά μου Μαργαρίτη. «Κάποτε μεγάλα πουλιὰ θὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν ~~[illegible]~~ Σερβίαν καὶ θὰ ἐρημώσουν τὴν Κρήτην.» Ἤκουσα ἔπειτα μιὰ χαρακτηριστικὴ ὀχλοβοή ἀνθρώπων κάθε ἡλικίας καὶ φύλου, ὡπλισμένων μὲ τουφέκια, μὲ μαχαίρια, μὲ ραβδιὰ καὶ μὲ συναρμολογημένα ἐργαλεῖα, νὰ βαδίζουν πρὸς τὰ πεδινά, ποὺ θὰ ἔπεφταν τὰ μαῦρα κοράκια. Ἔτρεξα κι ἐγὼ μαζί τους, ἀφοῦ πέρασα ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ πῆρα ἕνα μικρὸ πιστολάκι, χωρὶς νὰ γνωρίζω ἂν εἶχε καὶ σφαίρες. Περάσαμε τὶς Βουκολιές, τὸ Ταυρωνίτη, ἐφθάσαμε στὸ Μάλεμε, τὴ μέρα ποὺ ἔπεφταν τὰ μαῦρα κοράκια. Στὶς φωνές «κοράκια» [illegible] ἐστράφηκα καὶ εἶδα

μιά ἀγωνία ἀνοικτή ὁρμητικά, καί κατέρχεται μ' ἕνα πραγμα-
σμένο ἄνθρωπο, πού κρατοῦσε ἕνα τουφέκι στά χέρια του κι
κυνηγοῦσε τά κοπάδια του, σάν νά [illegible] στό χέρι. Τόν πυ-
ροβολῶ ἐπί τέσσερις φορές, ἀλλά τό ὅπλον μου δέν ἐκπυρσοκρο-
τεῖ. Πέφτει κοντά μου κι ἀσφαλῶς θά μ' [illegible] μέ τό κο-
μπολόι του, ἄν μή ταχύνουν ὁ ἀνδρεῖος Ρουμελιώτης, τοῦ
κεραυνοβολοῦσε. Ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἐκεῖ κοντά ξεκαθα-
ρίσθησαν. Ἡ νίκη ἔφθασε μέ χαμογελαστή νίκην τῶν ἡμε-
τέρων. Τά κρούσματα εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ καί οἱ [illegible]
ἐσκοτώθησαν κομματιασμένοι τῶν. Πολλοί ἄλλοι ἐκρύβη-
σαν μέ γερμανικά ὅπλα τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν.

Ἡ φιλοπατρία, ἡ γενναιότης καί ἡ ἀφοσίωσις τῶν κατοίκω-
ν τῆς Πατρίδος, καί προσέφερον ἐνθουσιασμόν, θαυμα-
σμόν καί τό σεβασμόν μέ ὑπερηφάνειαν. Οἱ Γερ-
μανοί [illegible] ὡς ἀπλανοί μέ
τουφέκι, κασμάς, μαχαίρι, τσεκούρι, φαράσι, χειροβομ-
βίδες κ.τ.λ. Τό καλλίτερο ἀπό τόν [illegible], δέν ἔχασ-
ε κυριαρχικά ὅπλον τόν ἀγωνισμόν του. Ἔμαθα ὅτι τοῦ
ἀνέχρησαν ἤ τά [illegible] ἔπαιρνε ἄλλους ἄλλους γιά
νά κρατήσουν
Λάμπης Παναγιωτάκης

Ἐκλείσθη ὁ Ἀγυιάς Χανίων ὑπό τῶν Γερμανῶν. [illegible] ἀρ-
γανομένας καλά τῶν [illegible], [illegible]
τό σπίτι ἀπό τό ράδιο μου κάθε βράδυ.
[illegible] εἰς Κάρπα ἡ μία βαρειά [illegible]
[illegible], φαρδύ μέ [illegible] ὁ τάφος
τοῦ εἶναι εἰς τό Νεκροταφεῖον Ἁγίου Λουκᾶ
Χανίων, καθότι [illegible] τοῦ Μανοῦ Κοζομπολῆ
Προσπάθησα στήν [illegible] του, ἀλλά ἦταν ἀφιλοσόφητον [illegible]
[illegible] Ἀγυιᾶς, ἵνα μπορέσει νά ζεῖ ὁ πατέρα του Ι. Πα-
ναγιωτάκη [illegible] γράφει [illegible] εἰς τάς ἐφημερί-
δας Χανίων, [illegible] εἶναι [illegible]. Χανιά 10-2-65 [illegible]

ΜΑΛΛΕΙΟΥ ΚΥΡΑΝΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ